

[Rahbæk Møller]

er en god ting i sig selv – men de bør også kunne udbydes f.eks. i forbindelse med miljøkrav. Der er netop et hul i de miljøteknologiske udviklingsprogrammer, som vi efterhånden har i Miljøministeriets og Industriministeriets regi – og meget fornuftigt i øvrigt – men netop på det punkt, hvor vi mangler en teknologi for at opfylde miljøkravene uden skade for virksomhederne, har vi i dag ikke et instrument til at udvikle nye processer og produkter, og det instrument bør selvfølgelig være en miljøudviklingsfond. Jeg håber, at Socialdemokratiet er enig med mig i denne sag; det kan være en forglemmelse, men det er bare for tit, at Socialdemokratiet glemmer at have det bæredygtige med i deres forslag. Det kan også ses på deres faktisk førte politik; jeg tænker især på trafikpolitikken.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at SF støtter det foreliggende forslag.

Kim Behnke (FP):

Forslaget fra Socialdemokratiet om at oprette endnu en fond følger jo den tendens, der mere og mere gør sig gældende inden for dansk finanspolitik, nemlig at man anvender cigarkasseøkonomi. Man tror, det er en god ting at oprette særskilte cigarkasser med særskilte formål og særskilte bestyrelser, der kan sidde og disponere over den pågældende cigarkasse. Det er efter vores mening aldeles u hensigtsmæssigt og på alle punkter noget, man skal råde til at lade være med.

Hvis man ønsker penge brugt på et særligt formål, må det fremgå af en konkret bevilling på den årlige finanslov; så må man se, om der er flertal for den konkrete bevilling. Og hvis det er bevillinger af denne art, håber vi ikke, der er flertal for det. Men under alle omstændigheder, det med at oprette disse særlige fonde er i den grad et skråplan.

I dette tilfælde vil man starte forsigtigt med at afsætte 250 mio. kr. til driften og 250 mio. kr. til garantistillelser. Men det fremgår tydeligt af bemærkningerne, at det, der er meningen, er, at denne fond skal gå hen og blive en endog meget stor fond, som årene går, fordi de penge, der har været udlånt, eller de penge, der har været stillet garanti for, skal blive i fonden, efterhånden som de kommer retur. Og det vil altså sige, at som årene går, kan denne fond få et meget betydeligt indestående, og det bryder vi

os ikke om. Særligt bryder vi os ikke om det i en situation, hvor statens finanser er så afsporet, som tilfældet er. En statsgæld på 560 mia. kr. næste år er ikke en situation, hvori man ligefrem skal råde til at fylde nogle af pengene i cigarkasser.

Vi bryder os heller ikke om selve den måde, forslaget er skruet sammen på, det, at der skal sidde et udvalg bestående af bare fem personer. Det er tegn på statsstyring, det er statsfascisme af værste karakter, når man tillægger så få personer den magt, at de kan sidde og vende tommeltotten opad eller nedad, alt efter om de ud fra deres subjektive vurdering synes, at noget skal have støtte eller ej. Vi tager kraftigt afstand fra den slags tendenser. Det giver ensretning. Det betyder, at det er vennernes venner, det er dem, der er så heldige, at de går til golf med en af dem, der sidder i dette udvalg, at de er i loge sammen med en af dem, der sidder i dette udvalg, der er sikre på, at deres bevilling nok skal gå glat igennem. Det er akkurat, som vi har set det på en lang række andre områder, når der fra det offentlige side skal uddeles milde gaver til dem, der opfører sig pænt og ordentligt.

Så er der hele spørgsmålet om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at støtte disse områder. Der bliver givet eksempler på, hvordan man i USA og Japan og andre lande har langt højere investeringsrater inden for forskning og udvikling, og det er da rigtigt. Men i de pågældende lande har man så sandelig også en samfundsøkonomi, der er langt, langt bedre end den danske. Der er jo en grund til, at danske virksomheder ikke bruger flere penge på forskning og udvikling: De har ikke pengene. Danske virksomheder skal i dag være meget heldige, hvis de lige akkurat kan slippe for at have underskud. Hvis der endelig er nogle virksomheder, der ligefrem har overskud, så ved vi godt, at der er et rødt flertal her i salen, der er parat til at komme og klippe dem med højere beskatning. I stedet for vil man altså uddele disse milde gaver. Det skal man holde op med. Man skal i stedet for nedsætte den beskatning, virksomhederne har. Man skal indføre 125 pct.-afskrivningsregler på disse områder og lade virksomhederne selv disponere. Man skal lade være med at tro, at staten og fem mere eller mindre tilfældigt udvalgte personer skal tillægges den store magt, det er at bestemme, hvordan disse penge skal anvendes.